

När kärleken vänder om

Du sa att du aldrig skulle såra,
inte för någon annans hand
- att jag var din själsfrände
och att vi alltid skulle ha varann.
Jag såg dig djupt i ögonen,
så blint förälskad som jag var
kände dina glödande ord om håg och lust,
innan jag gav mig av.

Jag skrev brev om min kärlek till dig
och du svarade mig varmt
- att jag alltid var i ditt sinne
och att du saknade mig armt.
Men dagar blev till veckor
och sommar blev till höst.
Snart fann jag inte längre något
som kunde ge mig tröst.

Jag förstod att hoppet om oss för längesedan var borta
och något i mig skrek försvinn,
men insikt utan verkan rår inte på
en förblindad kärlek som min.
Jag reste tillbaka till det, som för mig,
fortfarande kallades hem.
Jag såg dig en sista gång i ögonen
och sorgen som speglades i dem.

Du gav mig en kyss på kinden
innan jag för sista gången tog farväl.
Jag lämnade mitt förflutna,
men såret förblev ärrat i min själ.
Jag vet att du fortfarande tänker på mig,
för det var du som handlade fel.
Själv har jag kunnat gå vidare
och för mig är du inte längre något mer.

Författaren Didrik Leijonborg med Poeter.se id #35190 innehar upphovsrätten